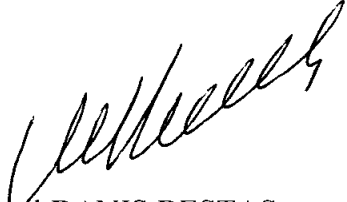

237
08.08.2018

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞI'NA

30.06.1934 tarihli ve 2548 sayılı Cezaevleriyle Mahkeme Binaları İnşası Karşılığı Olarak Alınacak Harçlar ve Mahkûmlara Ödettirilecek Yiyecek Bedelleri Hakkında Kanunun Yürürlükten Kaldırılmasına Dair Kanun Teklifimiz gerekçesi ile birlikte ilişikte sunulmuştur.

Gereğini arz ederim.

Meral DANIŞ BEŞTAŞ

HDP Siirt Milletvekili

TBMM BAŞKANLIĞI	
Tali Komisyon	- İnsan Haklarını İnceleme - Plan ve Bütçe
Esas Komisyon	Adalet
Tarih :	12 Ekim 2018
Esas No: 2/935	

TBMM
KANUN VE KARARLAR DERSLİĞİ
08 Ağustos 2018
Numara:

EDİTÖR
AKTARILMIŞTIR

TBMM
GENEL FURAK
08 Ağustos 2018
No: 334398

GENEL GEREKÇE

Cezaevlerinde yaşanan sorunlar çok boyutlu olup, yasal düzenlemeler ve mevcut uygulamalar; cezaevinde cezasının infazını tamamlamakta olan mahkûmların haricinde mahkûm yakınlarının, hatta cebri icra yolu ile alacağını tahsil etmek isteyen yurttaşların da mağduriyetine neden olmaktadır. Yürürlükten kaldırılmasını öngördüğümüz 30.06.1934 tarihli ve 2548 sayılı Cezaevleriyle Mahkeme Binaları İnşası Karşılığı Olarak Alınacak Harçlar ve Mahkûmlara Ödettirilecek Yiyecek Bedelleri Hakkında Kanunu; icra müdürlükleri vasıtası ile alınan cezaevi harçları ve mahkûmlara ödettirilen iâşe bedelinden elde edilen gelirlerle yeni cezaevlerinin açılmasını öngörmektedir.

Nitekim sormuş olduğumuz bir soru önergesine Adalet Bakanlığı tarafından verilen yanıtta, hükümlü ve tutuklulardan tahsil edilen iâşe bedellerinin Adalet Bakanlığı'na bağlı İşyurtları Kurumu Daire Başkanlığı'na ait hükümlü ve tutuklu yiyecek bedeli hesaplarına aktarıldığı; aktarılan bu paraların, ceza infaz kurumlarının tüketime yönelik mal ve malzeme alımları, hizmet alımları, menkul ve gayrimenkul mal bakım onarımı, mamul mal alımları, menkul ve gayrimenkullerin büyük çaplı onarımları için harcandığı ifade edilmiştir. Son beş yıl içerisinde hükümlü ve tutuklulardan tahsil edilen iâşe bedelleri ise; 2009 yılı için 959.523,63 TL, 2010 yılı için 1.302.440,35 TL, 2011 yılı için 2.321.410,41 TL, 2012 yılı için 3.245.810,76 TL, 1 Aralık 2013 tarihi itibarıyla de 3.500.879,32 TL olarak telaffuz edilmiştir.

Ancak belirtmek gerekir ki, tahsil edilen bu paralar yoksul ailelerden cebri icra yolu ile tahsil edilmekte, aile fertlerinden birisinin cezaevinde olması nedeniyle hiçbir geliri olmayan aileler bu borç yükü ile mağdur edilmektedir. Öte yandan cezaevinde hükümlü olduğu için çalışmayan ve gelir elde edemeyen kimselerin borç yükümlülüğü fiiliyatta ailesine sirayet ettirilmektedir. Bu husus “cezaların şahsiliği” ilkesine aykırıdır. Zira hükümlüye ait borç hükümlünün ailesinden tahsil edilmektedir. Her ne kadar yürürlükten kaldırılmasını öngördüğümüz 30.06.1934 tarihli ve 2548 sayılı Cezaevleriyle Mahkeme Binaları İnşası Karşılığı Olarak Alınacak Harçlar ve Mahkûmlara Ödettirilecek Yiyecek Bedelleri Hakkında Kanunun Yürürlükten Kaldırılmasına Dair Kanun'un 2 inci maddesinin son fıkrasında “İşyurtlarında çalıştırılanlar ile ödeme gücü olmadığı anlaşılanlardan iâşe bedelleri alınmaz” hükmü

yer alıyor ise de uygulamada “ödeme gücü olmayan” aileler bu borç yükü ile baş başa bırakılmaktadırlar.

Bu nedenle fiiliyatta hükümlünün cezasının ailesine sirayet ettiren, aileleri borç yükümlülüğü altına sokan bu yasal düzenlemenin lağvedilmesi elzemdir. Nitekim 1934 yılında günün ve toplumun koşullarına göre düzenlenen, savaştan yeni çıkmış ve bu nedenle kendisine ekonomik kaynaklar yaratmakla yükümlü olan bir hükümetin öngörüsü ile tanzim edilmiş olan bu düzenlemenin günümüz koşulları ile de örtüşmediği açıktır. Zaten bu gereklilikten ötürü 2001 yılında kanunda değişiklik yapılarak “ödeme gücü olmayanların ve iş yurtlarında çalışanların” iase bedeli ödemeyeceği öngörülmüştür. Ancak bu düzenleme yine de yeterli olmamış birçok hükümlü yakını maddi olarak ağır bir yük altına sokulmuştur.

Ayrıca cezaevlerinde uygulanan bir diğer yöntem de mahkûmların işyurtlarında çalıştırılarak cezaevleri bütçesine sağladıkları katkıdır. Kaldı ki bu düzenleme çok daha farklı boyutlara ulaşmış ve özel şirketler mahkûmların emeği ile ciddi karlar elde eder hale gelmişlerdir. 2008 yılında hayata geçen uygulamaya göre Adalet Bakanlığı’nın açtığı ihaleyi kazanan özel firmalar, hapisanede kurduğu üretim tesisi bünyesinde üretim yapmaya başlamışlardır. Makinelerini kendi kurup, ustasını da kendi bünyesinden sağlayan üretici firma, üretim tesisi kurduğu cezaevine kira ödemeksizin iş üretmektedir. Hal böyle iken özel sektörden kira bedeli talep etmeyen devletin, bir taraftan mahkûmları ucuz iş gücü ile çalıştırıp bir taraftan da iase bedeli talep etmesi Anayasa’ya ve hakkaniyete aykırı bir uygulamadır.

Adalet Bakanlığı bizzat kendi internet sitesinde yapmış olduğu bir duyuru ile “ucuz işgücü” ile “kira ödemeksizin”, ceza infaz kurumlarında bulunan iş atölyelerinde, cezaevi idaresi ile özel sektör arasında işbirliği yapılması çağrısında bulunmaktadır. Devlet bu uygulama ile özel sektörü kira ve asgari ücret tutarındaki işçi ücretlerinden kurtarıırken; mahkûmun asgari ücretin altında “ucuz işgücü” olarak çalıştırılması bir tarafa mahkûm ve ailelerini “iasa bedeli” uygulaması ile cezalandırmaktadır. Yani cezaevi binasını kullanan ve üstelik kar elde eden şirketlerden kira alınmazken mahpuslardan bir çeşit kira anlamına gelen iasa bedeli alınması Anayasa’nın eşitlik ilkesinin açık ihlalidir.

Türkiye genelinde halihazırda özel sektör 27 cezaevinde yer alan tesislerde üretim yapmaktadır. Örneğin Akhisar'da fason otomotiv parçası, Ankara Kadın Kapalı'da ikaz yeleği dikimi, Hatay Açık'ta zigon sehpa ve aksesuar yapımı gerçekleştirilmektedir. Ümraniye Cezaevi'nde ise fason tekstil üretimi kapsamında, tesislerin bir kısmında Türkiye'nin en büyük kargo şirketlerinden birinin personel kıyafetlerinin, diğer kısmında ise oteller için tek kullanımlık banyo terliklerinin üretimi yapılmaktadır. Bu durum özel sektör açısından bir fabrika açmak suretiyle üretim yapılmasına nazaran oldukça düşük bütçeli bir yatırıma dönüşmüş durumdadır.

Elbette bu noktada eklemek gerekir ki, günlük iâşe miktarı Adalet Bakanlığı ve Sağlık Bakanlığı ile birlikte belirlenen günlük kalori ihtiyacı ve bütçe imkanlarına göre belirlenen tutar olup mahkûmların diğer temel ihtiyaçları bir tarafa, en temel insan hakkı olan beslenme ihtiyaçlarını dahi karşılar düzeyde olmadığı malumdur. Nitekim çoğu cezaevinde günlük öğünler bir öğüne düşürülmüş, üstelik sağlık, hijyen ve besleyici olmaktan çok uzak öğünler haline gelmiştir. Artık pek çok cezaevinde üretime katkı sağlayan mahkûmların en temel ihtiyaçlarını dahi karşılamaktan uzak bir bütçeleme yöntemi ile karşı karşıya bulunulduğu açıktır.

Nitekim cezaevleri için ayrılan bütçe, kişilerin temel ihtiyaçlarının karşılanmasınadeğil, yeni cezaevleri yapımına aktarılmaktadır. Elbette bu katkının büyükçe bir kısmı da mahkûmlardan ve ailelerinden tahsil edilmektedir. Oysa cezaevleri ve mahkeme binalarının yapılması "sosyal devlet" ilkesi gereğince devletin görevidir. Bu görevin yerine getirilmesi için mahkûmların aile fertlerine cebri icra uygulanması ile sosyal devlet kuramı ile örtüşmemektedir. Anayasa'nın 2 inci maddesinde "Türkiye Cumhuriyeti insan haklarına ve başlangıçta belirtilen temel ilkelere dayanan milli, demokratik, laik ve sosyal bir hukuk devletidir." demek suretiyle Devletin, Anayasanın 2. maddesinde belirtilen hukuk devleti olduğu, insan haklarına dayandığı, hak ve özgürlüklerin güçlendirerek koruma altına aldığı, idarenin her türlü eylem ve işleminin hukuka uygun olması gerektiği Anayasa'ya aykırı olan tutum ve davranışlardan kaçındığı, hukuku tüm devlet organlarına egemen kıldığı, Anayasa ve yasalarla kendini bağlı saydığı, yargı denetiminin açık olduğu bir devlet tanımı yapılmaktadır. Sosyal devlet, bireylerin sosyal durumlarıyla ilgilenen, onlara asgari bir hayat düzeyi sağlamayı, sosyal adalet ve sosyal güvenliği gerçekleştirmeyi hedef alan devlettir. Bu itibarla da sosyal adaleti gerçekleştirmek, bireyin ve toplumun refahını sağlamak ve sosyal güvenliği oluşturmak amaçlarına uygun bir biçimde hareket eder. Bu anlamda

hazineye gelir elde etmek gayesiyle vatandaşlardan üstelik uygulamada, cezayı çeken kişinin yakınlarından zorla alacak tahsili bu ilke ile örtüşmez.

Yürürlükten kaldırılmasını öngördüğümüz bu yasanın Anayasa'ya aykırılık teşkil eden bir diğer noktası da Kanunun 1 inci maddesinde yer alan “İcra dairelerince miktar ve kıymeti muayyen olan ilamlı ve ilamsız alacaklardan tahsil olunan paranın %2'si ve kıymeti muayyen olmayan ilamların icrasından tahsil harcının yarısı nîspetinde harç alınır. Maktu harçlar ilamın icraya konulduğu zaman peşin olarak alınır. Bu harçlar borçluya yükletilemez ve mahkûmunbih meblağ bir milyon liradan aşağı olursa bundan harç alınmaz.” hükmüdür. Bu düzenleme ile icra takibine konu gerçek ve kurumlar vergisine tabi tüzel kişiliklerin alacaklarının tahsil edilmesi halinde tahsil edilen paranın %2'si oranında cezaevi harcı kesilmektedir. Oysa ceza evleri ve mahkeme binalarının yapılması sosyal devlet ilkesi gereğince devlete ait bir görev olup bu görevin yerine getirilmesi; toplum içinde bir hak arama yolu olan ve alacağını alamayan, zor bir tahsil yolu olan icra marifetiyle alacağını tahsil eden vatandaşa yüklenemez. Sosyal devlet ilkesi gereğince bu görev Adalet Bakanlığı ve Bakanlığa bağlı Teknik İşler Daire Başkanlığına aittir. Gelirler Vergisi ve Kurumlar Vergisi Kanunu'na göre safi kazançları üzerinden vergisini ödeyen gerçek kişi ile kurumların bu alacakları için icra yolu ile tahsil ettiklerinde yeniden harç alınması çifte vergilendirme yoludur. İcra marifeti ile alacaklarını tahsil etmeye çalışan kişiler diğer gerçek ve tüzel kişiler gibi vergilerini kazançları üzerinden zaten ödemiş bulunmaktadır. Bu nedenle bu hüküm aynı zamanda Anayasa'nın vergi ödevi başlıklı hükmüne de açıkça aykırılık teşkil etmektedir.

MADDE GEREKÇELERİ

Madde-1: 30.06.1934 tarihli ve 2548 sayılı Cezaevleriyle Mahkeme Binaları İnşası Karşılığı Olarak Alınacak Harçlar ve Mahkûmlara Ödettirilecek Yiyecek Bedelleri Hakkında Kanunu'nun yürürlükten kaldırılması öngörülmektedir. Zira işbu kanun icra takibine konu gerçek ve kurumlar vergisine tabi tüzel kişiliklerin alacaklarının tahsil edilmesi halinde tahsil edilen paranın %2'si oranında kesilen cezaevi harcı uygulaması ile mahkûmlardan "iaşe bedeli" tahsil edilmesine yönelik hükümleri nedeniye Anayasa'nın sosyal devlet ilkesine, eşitlik ilkesine ve vergi ödevine dair hükmüne aykırılık teşkil etmektedir. Ayrıca yasada açıkça "ödeme gücü olmayanlardan iaşe bedeli alınmayacağı" hükmü yer almasına rağmen uygulamada "ödeme gücü olmayan mahpus yakınları"ndan bu bedellerin zorla tahsil edildiği bilinmektedir. Sosyal devlet ilkesine ve cezaların şahsiliği ilkesine aykırılık teşkil eden uygulamaları içeren bu kanunun kaldırılması elzemdır.

Madde-2: Kanunun yürürlük tarihini belirtmektedir.

Madde-3: Kanunun uygulanmasına dair hükümdür.

**CEZAEVLERİYLE MAHKEME BİNALARI İNŞASI KARŞILIĞI OLARAK
ALINACAK HARÇLAR VE
MAHKÛMLARA ÖDETTİRİLECEK YİYECEK BEDELLERİ HAKKINDA
KANUNUN YÜRÜRLÜKTEN KALDIRILMASINA DAİR KANUN TEKLİFİ**

MADDE 1- (1)30.06.1934 tarihli ve 2548 sayılı Cezaevleriyle Mahkeme Binaları İnşası Karşılığı Olarak Alınacak Harçlar Ve Mahkûmlara Ödettirilecek Yiyecek Bedelleri Hakkında Kanun yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 2- (1) Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3- (1) Bu Kanun hükümlerini Cumhurbaşkanı yürütür.